

власний рівень професіоналізму та отримати орієнтир для постійного професійного самовдосконалення; забезпечити прозорість системи оплати праці та інших засобів заохочення працівників та підкріплювати внесок кожного працівника в результати роботи; здійснювати навчання працівників на підставі чітко визначених потреб державного органу у рівні підготовки персоналу, а їх результати мають бути прогнозовані та контрольовані; спрямовувати індивідуальний досвід та вміння кожного працівника на результативну роботу державного органу в цілому.

Література:

1. Притула Н. М. Роль держави в регулюванні якості та безпеки сільськогосподарської продукції / Н. М. Притула // Державне управління. – 2013. – № 4 (44). – С. 48–53.

2. Никифоренко В.Г. Управління персоналом: Навчальний посібник. 2-ге видання, виправлене та доповнене./ В.Г. Никифоренко – Одеса: Атлант, 2013 р. – 275 с.

ЗУБРЕЦЬКИЙ Тарас

слухач магістратури за спеціальністю

«Менеджмент організації і адміністрування»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри державного і муніципального управління Попович Т.М.)

**ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТУ В
УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ТОРГОВЕЛЬНОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ**

В умовах ринкової економіки діяльність торговельних організацій відбувається під впливом чинників невизначеності і спричиненого нею ризику, внаслідок чого фактичні результати конкретного рішення або виду діяльності можуть відхилитися від запланованих. Жорстка конкурентна боротьба, невизначеність зовнішнього середовища зобов'язує сучасні торговельні організації в процесі планування своєї діяльності враховувати ризик, як з позитивної, так і негативної точки зору на нього.

Отримання прибутку завжди ставиться в залежність від ризику.

Ризик і прибуток є дві взаємопов'язані і взаємообумовлені фінансові категорії. Тому, у даний час ризик-менеджмент – одна зі сфер, що найдинамічніше розвивається, зі всього спектру напрямів менеджменту. Кожна торговельна організація вимушена переймати на себе ризики для досягнення своїх цілей, і ризик-менеджмент покликаний оптимізувати набір ризиків.

В основі ризик-менеджменту лежить цілеспрямований пошук і організація роботи по зниженню ступеня ризику, мистецтво здобуття й збільшення доходу (виграшу, прибутку) в невизначеній господарській ситуації [1].

Ризик-менеджмент – центральна частина стратегічного управління торговельною організацією. Це процес, слідуючи якому торговельна організація системно аналізує ризики кожного виду діяльності з метою максимальної ефективності кожного напрямку і, відповідно, всієї діяльності торговельної організації загалом.

В контексті управління конкурентоспроможністю торговельної організації основним завданням ризик-менеджменту є ідентифікація ризиків та управління ними. Це означає виявлення всіх потенційних «негативних» і «позитивних» факторів, що впливають на торговельну організацію, що збільшує імовірність успіху і мінімізує імовірність відхилення та невизначеності в досягненні поставлених цілей. Ризик-менеджмент є постійним процесом, який аналізує розвиток торговельної організації і має бути інтегрований у загальну культуру її, прийнятий і схвалений керівництвом, а потім донесений до кожного працівника організації як загальна програма розвитку з встановленням конкретних завдань на місцях. Кінцевою метою ризик - менеджменту виступає цільова функція торговельної організації, яка полягає в отриманні найбільшого прибутку за оптимального для суб'єкта господарювання, рівня ризику [2, с.153].

Нерозвиненість ризик-менеджменту в торговельних організаціях зумовлено наступними проблемами:

- відсутністю кваліфікованих фахівців з управління ризиками;
- високою вартістю дослідження ризиків;
- динамічністю і нестабільністю ринкового середовища в Україні, що зумовлює постійне виникнення ризиків;

- нерозумінням і недотриманням основних правил прийняття рішень у ризик-менеджменті;
- відсутністю розроблених стратегій управління ризиками;
- громіздкістю та повільністю процесу управління ризиками через погану координацію та кооперацію підрозділів торговельної організації тощо.

Основними напрямками вирішення даних проблем можуть бути: створення консультативних установ з проведення роз'яснювальних робіт щодо впровадження системи управління ризиками; розробка і використання різноманітних стратегій ризик-менеджменту в залежності від специфіки ризику; налагоджена робота усіх підрозділів торговельної організації, які переслідують не власні інтереси, а основну мету організації.

Для торговельних підприємств у процесі управління ризиками доцільним буде використання таких двох видів стратегій, як стратегія запобігання та стратегія пом'якшення ризику. Стратегія запобігання (запобігання настанню ризикової події) передбачає створення умов, за яких імовірність виникнення ризикової події буде наближатися до нуля, а стратегія пом'якшення ризику забезпечує скорочення імовірності та обсягу витрат.

Водночас, для функціонування ризик - менеджменту має існувати орган управління ризиками з певними функціональними обов'язками та необхідними матеріальними, фінансовими, трудовими, інформаційними ресурсами. В торговельній організації доцільно створити спеціальний структурний підрозділ – відділ управління ризиками на чолі з ризик - менеджером, який особисто не приймає управлінських рішень, а його завдання – підтримка керівництва у прийнятті обґрунтованих рішень і оперативний контроль за ризиками.

Ефективно побудована система впровадження елементів ризик-менеджменту в управління конкурентоспроможністю торговельної організації дозволяє їй досягти таких результатів: підвищити керованість бізнесу; покращити якість управлінських рішень, що приймаються; підвищити ефективність прогнозування, у тому числі шляхом накопичення інформаційної бази за існуючими ризиками; надати працівникам торговельної організації набір зрозумілих критеріїв для

оцінки можливих ризиків; виступити інструментом мотивації персоналу тощо. Крім того, інтегроване управління ризиками із самого початку функціонування забезпечує позитивний зовнішній ефект, сама лише присутність системи підвищує привабливість і прозорість торговельної організації, впливає на кредитний рейтинг, демонструє відповідність управління торговельною організацією кращим сучасним тенденціям. Зрештою, основна перевага впровадження елементів ризик-менеджменту – це підвищення конкурентоспроможності та капіталізації торговельної організації.

Впровадження елементів ризик-менеджменту в управління конкурентоспроможністю торговельної організації доцільно здійснювати поетапно.

На першому етапі ризик-менеджменту доцільним є оцінка господарської ситуації та виявлення всієї сукупності ризиків, їх джерел, об'єктів. Спочатку визначають найбільш імовірні й небезпечні ризики та поступово переходять до найменш імовірних, формуючи портфель ідентифікованих ризиків. Після ідентифікації та оцінки ризику необхідно переходити до етапу регулювання ступеня ризику (управління ризиком), який охоплює дві стадії: вибір методів управління ризиком (з оцінюванням їх порівняльної ефективності на основі різноманітних критеріїв); безпосередній вплив на ступінь ризиків через реалізацію обраних методів оптимізації ризику.

На етапі оцінювання результатів та їх коригування відбувається визначення на основі системи показників результативності ступеня нейтралізації можливих втрат, економічності та доцільності заходів (співвідношення витрат на регулювання ступеня ризику до розміру можливих збитків), величини сукупного ризику діяльності торговельної організації з урахуванням проведених заходів щодо його оптимізації. У процесі управління ризиками діяльності торговельної організації має також здійснюватись контроль за ходом виконання дій із ризик-менеджменту.

Таким чином, ми вважаємо, що впровадження елементів ризик-менеджменту в управління торговельними організаціями дозволить забезпечити високоефективну господарсько-фінансову діяльність, їх виживання та конкурентоспроможність.

Література:

1. Беловолова О.М. Необхідність ризик-менеджменту на підприємстві /О.М. Беловолова// Міжвузівська студентська конференція «Сучасні тенденції менеджменту в Україні: правові та економічні аспекти», Донецьк «ДонНТУ», 2009 р.

2. Кочетков, В. М.Сутність і особливості ризик-менеджменту на підприємстві / В. М. Кочетков, Н. А. Сирочук // Актуальні проблеми економіки. - 2011. - №10. - С. 151-156.

ІВАНАХ М. Б.

слухач магістратури за спеціальністю

«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри державного і муніципального управління Велешук С.С.)

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ З ТЕХНІКИ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ ПЕРСОНАЛУ В СЛУЖБІ ДСНС УКРАЇНИ В ЗБАРАЗЬКОМУ РАЙОННІ

Контроль за станом охорони праці в Територіальному управлінні МНС у Тернопільській області націлений на дійове управління охороною праці, яке можна здійснювати тільки при наявності повної, своєчасної і вірогідної інформації про стан охорони праці. Одержати таку інформацію, виявити можливі відхилення від норм безпеки, а також перевірити виконання планів та управлінських рішень можна тільки на підставі регулярного та об'єктивного контролю. Тому контроль стану охорони праці є найбільш відповідальна та трудомістка функція процесу управління досліджуваною організацією.

Об'єктивність і необхідність здійснення контролю за дотриманням вимог безпеки праці в ДСНС України в Збаразькому районні зумовлюють такі фактори:

- невизначеність та нестабільність зовнішнього середовища (зміна законодавчої бази, кількісного і якісного складу працівників і т.п.);
- небезпека виникнення кризових ситуацій;
- доцільність підтримання успіху організації;